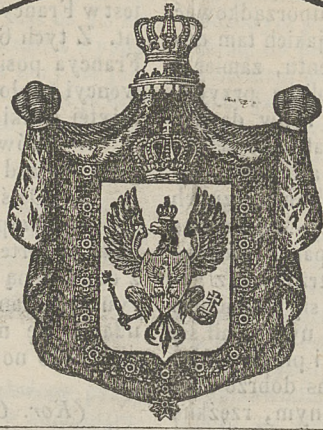


GAZETA W. KSIĘSTWA POZNAŃSKIEGO.

**PRZEDPŁATA:**

ćwierćrocznie dla miasta Poznania 1 tal. 20 sgr.
na całe Prusy 2 tal.

INSERATY:

1 sgr. 3 fen. od wiersza na 1 szerokości
przyjmują się tylko w ekspedycji.

Drukiem i nakładem Drukarni Nadwornej W. Deckera i Spółki w Poznaniu. — Redaktor odpowiedzialny: N. Kamieński w Poznaniu

Berlin, 27. Sierpnia. — Najj. Pan raczył nadać pułkownikowi Oettingerowi w Kolonii order orła czerwonego 2ej klasy z dębowym liściem, dziezica J. Neumana w Auer, powiecie Mohrunge wynieść do szlachectwa, fizykowi powiatowemu Dr. Glaserowi w Gdańsku udzielić tytuł radcy zdrowia i rendantowi Breidensteinowi w Erfurcie tytuł radcy obrachunkowego.

Berlin, 26. Sierpnia. — J. kr. w książce pruski słuchał dziś przed południem o godz. 12. referatów prezesa ministerstwa na zamku babelsbergskim.

— Spenera Gazeta pisze, że minister spraw wewnętrznych wydał rozporządzenie do naczelnego prezesa p. v. Puttkammera w Poznaniu, aby dla ułatwienia wyborów do izby deputowanych, okręgi wyborcze dogodniej podzieliłone zostały.

— Hamb. B.Ör. H. pisze z Berlina pod dniem 24. b. m.: przed dziesięciami dniami podobno odeszła depecha z Berlina do Wiednia z powodu głosowania w sprawie rasztadkiej. W depechy tej wyłożył gabinet pruski stanowisko, jakie zajmują Prusy w tej sprawie i zwrócił uwagę na złe skutki, jakieby wypłynąć mogły z dalszego postępowania większości bundestagowej, z powodu nieuwzględnienia domagań się pruskich. Z tego co nas dochodzi, sądzimy, że gabinet wiedeński na teraz niechce tej rzeczy dalej poruszać. Podobno toczą się w tej mierze układy między Austrią i Badenem. Rząd pruski niezgadza się na podobne postępowanie w tak ważnej sprawie i domaga się wyjaśnienia stosunków co do fortec związkowych, tudzież sprawiedliwszego rozstrzygnięcia kwestyi spornej co do uchwał większości. Gdy przyszło do rozpraw nad ważnością Rasztatu i nad zamianieniem go w wielki obóz oszańcowany, wówczas Austria dowodziła, że forteca ta ma także wielkie znaczenie dla północnych Niemiec. Prusy zawsze były tego zdania i dla tego tak dawniej jakoli teraz żądają, aby ich wojska stanowiły część załogi rasztadkiej.

Najświeższe wiadomości. Gruba mgła zawisła nad polityczną ciszą europejską, — paryskie konferencye zakończone, — niemiecki bundestag czeka na odpowiedź duńską, — ukoronowane głowy i ich słudzy, ministrowie i dyplomaci podróżują i bawią się w pięknych okolicach lub po kąpielach, panuje więc prawdziwa idylliczna spokojność, tak jak przed jaką nawałnicą.

W południowej tylko Azji wciąż biją pioruny, a w południowej, zachodniej i północnej części Turcyi grzmi i błyska się, jakoby burza do szczytu chciała zgubić chorego człowieka. Najwierniejsi jego sprzymierzeńcy i lekarze go opuścili i grób mu kopią. Już Times nawet ośmielił się burczeć padisza-cha po nauczycielsku i wglądać mu do kieszeni, ganiąc jego rozrzutność podczas wesela jego córek i pod względem budowlu, które przedsięwzięte. Jest to wzór pana, który nigdy kredką nie rachuje się z dochodami i rozrzuca je, nie pytając, czy je może robić i czy je obraca na rzeczy potrzebne lub niepotrzebne. Rozwielmożyło się złe w ciełe tureckiem i wszędzie rozkład zaduch rozpościera, Turcyja ma dochodu całego 7—8 mil. funt. szt., cywilna lista sultańska 1,200,000 funt. szt., ale wydatki pałacowe ją przewyższają i dla tego pokrywa dwór sultański niedostatek swój z kas państwa lub pożyczkami. W skutek tego nieładu i niegospodarstwa przez lat 5, dochody w większej części wybrano naprzód, roztrwoniono na przepych, zabawy, budowle i t. d. regularne dochody, a wojsko i flota nie płatne, wojsku lądowemu należy się zaległość 1 mil. fszt. Urzędnikom płacą papierowemi pieniędzmi, które tracą 6—7 proc., a same 60—70 proc. niżej pari stoja. Wyrobiono na początku tego roku 2 mil. f. szt. podobnych papierów kasowych na pokrycie długów listy cywilnej, a ciężą ją przeszło dwa razy większe długi. Za najpotrzebniejszą żywność do pałacu od wielu miesięcy nie płacą, a większą część klejnotów sultańskich zastawiono. Mimo to sultan każe zakupować nowe klejnoty, oba wesela jego córek w tym roku kosztowały 7—800,000 funt. szt., i jeszcze dwa podobne wesela mają się odbyć. Sultań ma pasy budowania. Obecnie budują dla niego 8 pałaców i 5 kiosków z pomniejszych budynkami, a między temi nowy pałac Cziragan, który ma kosztować 2,500,000 funt. szt. Na wszystkie nowe budowle przyjdzie wydać 8—10 mil. funt. szt. Nie jestże to wzór wielkiego pana, który pędzi na pochyłości, którą sam zgotował, w otchłań bankructwa. Przypomina się nam piękny wiersz Dantago w Boskiej komedyi, który w tem miejscu nie odrzeczy jest przytoczyć:

„Ten, czyja mądrość nad wszystkim góruje,
Stworzył niebiosy i postawił tego.
Co je porusza, że każda ich cząstka
Przyświeca równo każdej cząstce ziemi,
I równe światło rozsiewa do koła.
Podobnież wszystkie blaski tego świata

Poddał on władzy rządczyni i pani
Która wciąż dobra znikome przerzucą
Z rodu do rodu i z kraju do kraju,
Ani się temu oprze rozum ludzki;
I ztąd to zgodnie z wyrokiem bogini
Która się kryje jako wąż pod trawą,
Jeden lud władnie, a drugi upada
A mądrość wasza zwalczyć ją niemoże;
Bo ona rządzi, sędzi i panuje,
Jak inne bogi nad dzielnicą swoją.
Bystra jej zmienność, niezna wypocznienia,
Ciągła konieczność do pędu ją nagli,
Że doła dołą po kolei zmienia.»

— Przez grubą zasłonę, którą są pokryte konferencye paryskie, raz poraz przedziera się światło szczególniejszego rodzaju. Tak podobno, jak mówią korespondenci, miał poseł angielski protestować przeciw ogłoszeniu czynności konferencyjnych, a za ogłoszeniem głosowała Rosya. Angielska prasa mało mówi o konferencyach paryskich, może dla tego, że jej się niepodobna wpływ francuski, który przeważał wpływ angielski. Natomiast Daily News, który sprzyja unii Księstw Naddunajskich poczęści chwali konferencye. Tenże mówi: lubo konferencya niejedno ważne pytanie pozostawiła nierozwiązane, sądzimy przecie, że nadała Księstwom rękojmę przeciw mieszanu się tureckiemu i stawiła zaporę najściu rosyjskiemu. Potrzeba było tam ustanowić rząd, któryby górował nad opieką austriackiego, rosyjskiego, francuskiego lub angielskiego konsula. Hospodar jeden w Jassach, a drugi w Bukarescie będą unizonymi sługami każdego konsula, zamiast być panującymi w narodzie. Co się tyczy Porty, utraciła ona tyle wpływu bezpośredniego, jakby sama przyzwoliła na nią. Przez koncesyą byłaby sobie uskarbiła wdzięczność Rumonów, a teraz przez swoje branie się i mowy jej najzagorzalszych przyjaciel straciła cały wpływ, bo dobrodziejstwa jakie spłyną na Księstwa, przypisywać będą Rumunowie Francyi i Rosyi, a nienawisć, zazdrość, które im okazywano pochodziły z potrójnego przymierza w tej sprawie Anglii, Austrii i Turcyi.

Królestwo Polskie.

Warszawa, 22. Sierpnia. — Najj. Pan zgodnie z wnioskiem zarządzającego służbą cywilną, dozwolił znajdującemu się we Francyi polskiemu wychodczy Władysławowi Ostaszewskiemu powrócić do Królestwa Polskiego, na zasadach ukazu najwyższego z dnia 27. Maja 1856.

— W tych dniach ma być dopełnionym odlew pomnika dla Kordeckiego, w fabryce machin na Solcu.

— W dniu wczorajszym dyrekcyja główna towarzystwa kredytowego ziemskiego odbyła publiczne posiedzenie, na którym w obec członków obu komitetów zdała sprawę z czynności minionego I. półrocza 1858, a 64. od zawiązania się towarzystwa kredytowego ziemskiego w Królestwie Polskiem. Posiedzenie to zagał radca tajny Łęski, dyrektor główny przydujący w komisji rz. prz. i skarbu; poczem radca dyrekcyi głównej A. Klimaszewski odczytał zdanie sprawy, z którego powzięliśmy wiadomość, że wierzytelność towarzystwa 2. okresu wynosi z dniem 20. Lipca r. b. 8,356,830 rs.; wierzytelność zaś 3. okresu 45,182,265 rs. Ogólna przeto wierzytelność towarzystwa wynosi 53,539,095 rsr. i jest zahypotekowana na 333 dobrach rządowych i 5868 dobrach prywatnych. Listów zastawnych w obiegu znajduje się: okresu 2. na sumę rs. 4,963,079 kop. 78, zaś 3. okresu na sumę rs. 38,661,832 kop. 64½. Należność do pobrania od stowarzyszonych z tytułu rat półrocznych i procentu amortyzacyjnego, wynosi w minionem półroczu rs. 2,800,661 kop. 77½, na to w ciągu półrocza wpłynęło rs. 1,860,139 kop. 47½. Zalegało z dniem 13. Lipca 1858 rs. 940,522 kop. 30. W wykonaniu właściwych środków egzekucyjnych w ściąganiu zaległości, władze towarzystwa w minionem półroczu wystawiły dóbr 301 na sprzedaż publiczną; z tych dóbr 51 zapłaciło zaległość przed terminem sprzedaży; dóbr 249 oczekuje terminu dopełnić się mającej sprzedaży; zaś dobra 1, tj. Siennica w gubernii warszawskiej, sprzedano w ciągu półrocza na zaspokojenie zaległości towarzystwa. Należność do wypłaty za listy zastawne wynosiła rs. 2,795,584 kop. 28½. Na to w ubiegłym półroczu wypłacono rs. 1,828,864 kop. 82. Pozostaje do wypłaty dla niezgłaszających się po odbiór należności rs. 966,719 kop. 46½. Fundusz własność towarzystwa stanowiący, wynosił z końcem 1. półrocza 1858 rs. 3,193,257 kop. 44, i takowy znajdował się: a) gotowizną w kasach towarzystwa rs. 122,689 kop. 5½; b) w listach zastawnych nominalnej wartości, zakupionych na własność towarzystwa rs. 2,418,795; c) w wartości nabytych

domów na pomieszczenie biur władz tow. kred. ziem. rs. 416,947 kop. 55; d) w zaległości na dobrach z następnego procentu amortyzacyjnego w przyszłych ratach do poboru wskazać się mającego, oraz kar i kosztów wygotowania listów zastawnych rs. 181,025 kop. 59; e) w zaliczeniach do zwrotu rs. 53,800 kop. 24½.

Z Piotrkowa. — W. L. Syrokomla przybył do nas, by odpocząć po swęj naukowej pielgrzymce do Poznania, Gniezna i Krakowa, uporządkować swe notaty i podzielić się wkrótce z braciemi temi wrażeniami, jakich tam doznał. Powitany słowem serdecznym przez wielbicieli jego talentu, zamierza jeszcze kilka dni gościć w naszym mieście, pragnie zbadać i z bliska przypatrzyć się miejscowym pamiątkom, z których jak świątynie tak i ów dawny zamek, zapewne zwrócą uwagę wieszczą i dorzuczą piękny kwiatek do zebranych jego już notat. Tyle o dwudniowym pobycie Syrokomla, a teraz zamieścić jeszcze winieniem kilka słówek o przybyłej trupie artystów dramatycznych pod przewodnictwem Pfeifra, i przedstawieniu dwóch sztuk: »Małżeństwo z rozkazu i Łobzowianie.« Z zamiłowaniem poświęciwszy się pan Pfeifer zawodowi dramatycznemu, nie szczędzi pracy i zabiegów, by utrzymać z godnością scenę narodową, a dobrane jego towarzystwo odznacza się dokładnym pojęciem sztuki i głębokim studjowaniem ról. Pan Królikowski uwydatnił się dosyć w roli Pułkownika, lecz o wiele wyżej rola Margrabianki przez p. Majewską była przedstawioną. W »Łobzowianach« rozrzewniły nas dobrze odegrana rola i śpiew pocziwego Szymona (pan Pfeifer); dzielnym, rzeźkim i pełnym życia był Jonek; wzruszającą owa stara matula z swą serdeczną i rzewną miłością dla swojego dziecięcia; interesującą i budzącą uśmiech figura adwokata; zgola wszystko i wszyscy wybornie oddali. K. W.

Rosya.

Petersburg, 18. Lipca. — Rozkaz do zarządu wojennego. Podług istniejących dotychczas przepisów, szlachta, pragnący wejść w służbę do gwardyi, winni mieć nie mniej nad 17 i nie więcej nad 20 lat.

Obecnie N. Pan w miejsce tego przepisu najwyżej rozkazał raczył: przyjmować nadal szlachtę podług życzenia, na służbę do pułków stariej i nowej gwardyi jako podpraporczyków i junkrów, po dojściu przez nich lat 16, nie czyniąc dalszego ograniczenia co do lat wieku.

Zarazem JCMości spodobało się postanowić:

1) Tych z wspomnionej szlachty, wstępujących do wojsk gwardyi, którzy ukończyli kurs w uniwersytetach i innych wyższych zakładach naukowych, uwalniać od egzaminu jaki winni byli złożyć przy wstąpieniu na służbę do gwardyi, poddając ich tylko, przed awansowaniem na oficerów, egzaminowi z nauk wojennych; i

2) Wstępujących do młodej gwardyi, egzaminować przy egzaminach wstępnym i stanowczym, podług tych programatów, jakie są ustanowione dla wchodzących do stariej gwardyi, ale w miejsce średniej cyfry stopnia 9, uważać egzamin za dostateczny przy stopniu średnim 8.

Takową wolę monarszą, ogłaszam w zarządzie wojennym dla wiadomości i należytego wykonania.

Zarządzający ministerstwem wojny, generał adjutant ks. Wasilczykóv 2.

(Kor. Cz.) Wilno. — Na spodziewane przybycie Najj. Pana do naszego miasta, gotują się nietylko mieszkańcy tutejsi, ale cała Litwa. Dość głośno mówiono, że cesarz raczył bal przyjąć; teraz pewniejsza wiadomość, że tylko obiad. Muzeum wileńskie restauruje się na nowo i urzędują; spodziewamy się, że dobrotliwy monarcha, który usankcjonował naszą instytucję, gorliwością szlachetną prezesa i obywateli podtrzymywaną, raczy odwiedzić i ujrzeć dzieło swęj dobrej woli i łaski. Wszystkie zabytki odczyszczono, ustawiono na nowo i z gustem, przedstawiają się oku w harmonijnej całości. Gmach ten starożytny, w którym mieści się nasze muzeum, od lat wielu nie widział panującego monarchy. W izbie skarbowej zajmują się za przybraniem nowych członków, pomiędzy którymi wybrany zasiadł Adam Kirkor, znany archeolog i statystyk, a zarazem redaktor główny Teki Wileńskiej. Głównem zadaniem komitetu zebranego jest spis nowy ludności.

Na dzień oznaczony, zjedzie całe grono członków komisji archeologicznej wileńskiej; spodziewany nadto zjazd liczny obywateli z całej Litwy, którzy pragną z całą okazałości przyjąć monarchę w starodawnych murach stolicy Gedymina.

Z ważniejszych dzieł już wydanych, lub wkrótce mających, warto wspomnieć spis alfabetyczny do wydanych tomów Jochera, który ułatwi w tym lesie jakiegokolwiek rozpatrzenie się. Jest to nakład J. Zawadzkiego, który oprócz »Pamiętników« Józefa Drzewieckiego, wydał przedruki powieści z Gazety Warszawskiej: J. Korzeniowskiego »Szczęście za górami«, jeden ze słabszych utworów tego pisarza »Grób Nieczui« w 4 tomach i śliczne opowiadania Chodźki: »Pastelnik w promieniach«. Szczególny też to wdzięk w opowieści tego pisarza i talent szczególny. Jego obrazy litewskie i podania, niezawodnie przeżyją najzawołanych dzisiejszych powieściopisarzy, co pisząc na obstalunek, kleją powieści niezdarniejsze jedne od drugich. Już przeciw tej nawale tak lekkiej literackiej strawy, zaczynają powstawać liczne poważne głosy. Gazety warszawskie mniej budzą jak dawniej zajęcia powieściami Korzeniowskiego i Kraszewskiego; przesylenia widoczne w czytelnikach, a wyczerpanie w tych autorach. Dobre nowe pismo, któreby zrozumięło stanowisko swoje i wymogi społeczności, mogłoby łatwo zadać istniejącym dziennikom cios stanowczy, a samo zyskać rozgłos i powagę. — A. E. Odyniec, już druk ukończył swego poematu dramatycznego »Barbara Radziwiłłówna«. Za parę tygodni egzemplarze tego może jedynego polskiego dramatu otrzymacie, a wtedy poznacie w całej potędze i dojrzałości talent Odynieca.

Mówią u nas, że obywatele mają złożyć Najj. Panu prośbę o przywrócenie akademii wileńskiej; otucha jest tu wielka, że cesarz zechce się przychylić do tej petycji i zezwolić na otwarcie napowrót tej świątyni nauk, która przez lat tyle rozlewała światło nietylko na samą Litwę.

Obywatele przybyli z Ukrainy i Podola, ze smutkiem opowiadają o nieurodzaju powszechnym pszenicy. Ceny tego ziarna już się u nas podnoszą, i nie wątpić, że dojdą do wysokości tej, jak w czasie wojny wschodniej.

Francya.

Paryż, 23. Sierpnia. — Hr. Kisselew wyjechał wczoraj do Ostendy; w jego nieobecności zastępuje go Balabine, dopóki nie zjedzie jego następcą p.

Oubril, obrany pierwszym sekretarzem legacyi. P. Balabine zamianowany ministrem pełnomocnikiem w Wiedniu udaje się pierw do Petersburga, a potem, może za miesiąc, przybędzie do Wiednia.

— W czwartek zeszłego tygodnia rozdano w głównym zakładzie braci szkół chrześcijańskich nagrody między głuchoniemymi. Kardynał areybiskup paryski przewodniczył tej słynnej uroczystości. Wedle raportów urzędowych jest w Francyi 30,000 głuchoniemych, z których około 6000 w wieku od 5—12 lat. Z tych 6000 dzieci pobiera najwięcej 2000 do 2500 na nauki elementarne. Francya posiada 50 szkół dla głuchoniemych, które odbierają od rządu subwencji około 45,000 fr. To wszakże nie wystarcza na udzielanie ogólnej i należytej nauki, w której wszyscy głuchoniemi mogliby mieć udział.

— Mówią, że cesarzowa jest w błogosławionym stanie i że dla tego odłożono wyjazd do Biarritz. Lekarze zalecili kilka dni odpoczynku.

— Dziś odbyła się wyjątkowo rada ministrów w St. Cloud.

— Najpierwszym skutkiem układu między mocarstwami zachodnimi a Chinami zawartego będzie to, że propaganda chrześcijańska w państwie niebieskiem z odnowioną troskliwością odbywać się będzie. Obydwaj apostołscy wikaryusze z Kantonu i Kong Czeon Mr. Guillemain i Perny, otrzymali polecenie udania się na swoje posady. Ostatni z wymienionych wikaryusów bierze z sobą 20 nowych misjonarzy.

Anglia.

(Kor. Cz.) Jedną ważniejszą wiadomością z dwóch ostatnich dni jest odkrycie spisku muzułmanów w smyrnie, mającego na celu wymordowanie chrześcijan. Ujętych kilkunastu spiskowych odesłano do Stambułu, gdzie znaczny miał być przestach z powodu ciągle powtarzających się napadów na chrześcijan przez pospólstwo i żołdactwo tureckie, w różnych częściach otomańskiego państwa. Fanatyzm dotąd ograniczony w pospólstwie, poczyna się szerzyć w wojsku. Niedoleżtwo rządu i ludna karność w wojsku, przerażającą robią położenie chrześcijan. Jeżeli mocarstwa zachodnie, tak pochopte do obrony ludzkości i religii, nie przedsięwzięją skutecznych i spiesznych środków, lub nie przestaną przeszkadzać w daniu się bliższych sąsiedzkich państw, łatwo przewidzieć można okropne katastrofy na wschodzie.

Z Indyi donoszą, że pierwsze deszcze ochłodziły trochę powietrze i wywarły dobry skutek na stan zdrowia wojska. Żadna ważna zmiana nie zaszła w położeniu politycznym i wojskowym. Zbiegi (fugitives) jak ich tu nazywają, z Gwalior, zgromadzili się w liczbie 15,000 w wyższych prowincjach i zagrażają stacyom Bhurpore i Jyepore. Liczba ich ciągle wzrasta i raporta angielskie przyznają, że nieprzychylność ludu jest większą jak była przedtem. Ostatnie doniesienia wzmiankują tylko o jednym spotkaniu w polu. Była to wyprawa brzydiera sir Hope Grant, z Luknowa na ściągającego się w Nawabgunge nieprzyjaciela pod wodzą sławnego, jeszcze żyjącego Moulvie z Luknowa. Jak zwykle Indyjanie rozproszeni zostali utraciwszy swoje działa, a Moulvie zabity został po niewiem już który raz, ale tym razem dla większego bezpieczeństwa, odcięto mu głowę i posłano komisarzowi do Shajehanpore. Raporta donoszą o pojmaniu i niezwłocznej egzekucji kilku znacznych przewodzców, ale o ważnych tak jak są Tanta Topee, Nabab z Benda i nareszcie Nena Sahib, nawet wiedzieć nie można, gdzie się znajdują obecnie, o pierwszych dwóch tylko słyhać, że zajęci są zbieraniem i organizacją rozpierchłych oddziałów powstańców.

Jeżeli zjazd w Cherbourgu ustalił przymierze w oficjalnym świecie, na publiczności nie wywarł zamierzonego wrażenia. Dzienniki tutejsze zawsze się cierpko wyrażają, a tych, które w duchu pojednawczym przemawiają, praca jest nadaremna. Niepodobna jest zaprzeczyć tej ogólnej nienawiści i tłumionego rozjątżenia. To usposobienie najwyraźniej się okazuje z mów członków parlamentu w wyborczych swych okręgach, gdzie przycinki czynione Francyi i przechwalania narodowe najgłośniejsze wywołują oklaski.

Mówią, że członkowie parlamentu, którzy byli na obchodzie w Cherbourgu, powrócili z swęj wycieczki mocno niezadowoleni. Mieli na statku uczy, muzykę, zabawy, piękną pogodę, ale wszystko było zepsute brakiem uprzejmości ze strony władz francuskich. Jeżeli wierzyć podaniu dzienników, ci panowie spodziewali się osobnego przyjęcia i wyszczególnienia ze strony cesarza. Tymczasem nikt nie zdawał się zważać na ich bystrość i ci członkowie, którzy chcieli zowiedzieć mniej przystępne miejsce, musieli trzymać się kolegów swoich, admirała sir Ch. Napier i generałów krymskich, którzy tylko potrzebowali wymienić swoje nazwiska, aby wstęp dla siebie i przyjaciół swoich otrzymać.

W okolicy Kilkenny w Irlandyi, znaczne rozruchy zaburzyły spokojność publiczną. Powód do tego nie był ani religijny ani narodowy, ale zmniejszenie płacy robotników przy żniwach i brak roboty powiększony jeszcze zaprowadzeniem maszyn gospodarskich. Dwóch znacznych farmerów, zaprowadziło u siebie żniwiarki, zżęła w siedm godzin pięć morgów zboża, robotę 30. ludzi. Na wiadomość, że nie potrzebują żeńców ale tylko wiązaczy, około 2000 wyrobników zebrało się uzbrojonych w kosi i sierpy. Wpadłszy do farmy zniszczyli do szczytu obie maszyny nieuszkodzając jednak ani młocarni i ani innych części gospodarstwa. W jednej tylko z tych farmów nierozważny wystrzał farmera, narobił mu trochę kłopotu. Wysłane wojsko i policya, przywróciły wkrótce porządek. Ten wypadek może zwrócić uwagę tych którzy u nas przy regulacji stosunków włościańskich zapatrują się na angielski system. Stosunek w Irlandyi i w Anglii, zupełnie jest przeciwnym naszemu; tu jest brak roboty i przepięnienie ludności, a każde upojedyńczenie pracy jest zgubnym dla klas wyrobników. Proletaryat ten nie posiada żadnej własności i kwestya pracy jest dla nich kwestyą życia. Zupełnie inaczej u nas, brak jest rąk i podniesienie przemysłowego gospodarstwa jest równie korzystnym dla wszystkich, a niezawistość większych posiadaczy od włościan, a tychże od posiadaczy, zdaje się powinna być głównym celem, do którego reformy zmierzć powinny.

Włochy.

Raniony śmiertelnie w Locarno w Szwajcaryi przez nieznanego genueńczyka, nazywa się Parodi. W Czerwcu r. z. przy napadzie na warownię Sperrone był on jak później zeznawał, przymuszonym uczestnikiem. Nienawiść dawnych jego przyjaciół pochodzi ztąd, że Parodi poczynił w procesie genueńskim ważne zeznania, które potem wprowadził odwoływał, ale już za późno.

w Locarno już będąc wybierał się do Ameryki, z powodu jak się domyślają, uchylecia się przed groźącą mu zemstą spiskowych. Mordercę jego miano aresztować w Arona.

— Allg. Ztg. donosi z Neapolu 5. Sierpnia: Oprócz głównych siedmiu oskarżonych w procesie o napad na Ponza i Sapri, którzy skazani na śmierć, ulaskawieni zostali na 20 i 30 lat kajdan, 11 nadto oskarżonych skazanych zostało na 30 lat takiejże kary, a 52 na 25 lat. Jeden skazanym jest na 18 lat twierdzy, 21 na 5 lat więzienia, 27 na 3 lata, a 89 którzy zbiegli z wyspy Ponza wracają tam na powrót i na nowo odsiadywać mają czas kary na jaki poprzednio byli skazani, nakoniec 58 zostało uniewinnionych. W ogóle przeto w procesie tym wydano wyroków potępiających 208, z których najmniejsza kara trzy letnie więzienie.

Hiszpania.

Madryt, 19. Sierpnia. — Słychać, że książę Małachowy, poseł francuski w Londynie, zamierza ożenić się z sennoritą Zofią Taniega, córką markiza z Taniega. Dama ta jest hiszpanką i zażyłą przyjaciółką cesarzowej Eugenii, ma lat około 30, i należy do pierwszych piękności Andaluzji.

— Działania polityczne spoczywają, wszystko jest w podróży. Za to tem zajadłej, tem uporezywiwej występują rozmaite organa prasy.

Turecja.

Konstantynopol, 15. Sierpnia. — Deputacya z 8 osób złożona przybyła tu z Multan i podała wielkiemu wezyrowi pamiętnik przeciw administracyi kaimakana. Kandydatem na gospodarat tego stronnictwa jest Grzegorz Sturda (Muchlis basza).

Deputacya z ośmiu osób złożona przybyła z Moldawii do Konstantynopola podając przedstawienie wielkiemu wezyrowi przeciw administracyi kaimakana. — Mówią, że poseł rosyjski pan Buteniew miał oświadczyć, że rosyjscy dyplomaci niepotrzebują chwycić się innego systemu, dopóki francuscy dyplomaci dokładają swych straceń, aby sprawa rosyjska robiła postępy.

Kronika miejscowa.

Poznań, 27. Sierpnia. — Wczoraj około godz. 4tej po południu zebrały się ciemne chmury na północy i zdawały się mijać miasto nasze. Tymczasem około 5tej nagle spadła wielka ulewa, tak że wszystkie ulice zamieniły się w dwa równoległe potoki, które wylewały się na ulice, niemogąc się pomieścić w swoich drobnych łożach. Wiele razy teraz zbierze się chmura, tyle razy mamy deszcz ulewny, jakoby natura dążąc do równowagi, za susze kilkomiesięczne chciała oddać dług z procentami. Dziś powietrze jędrne jak porą jesienią.

Rozmaite wiadomości.

— Jeden z duchownych obwodu tarnowskiego pisze nam o sposobie leczenia obłąkanych, jakiego użyto w pewnej wsi tego obwodu. Młoda kobieta, skutkiem jak się zdaje uderzenia pokarmu na mózg, wpadła w obłąkanie i wyprawiała krzyki. Lekarka wsiowa naraża mężowi chorąg, by ją zakopano w ziemi po szyję, a ziemia chorobę z niej wyciągnie. Zaraz też mąż ze sąsiadami jęli się kopać dół głęboki, i podczas chłodnej nocy, wsadzili do tego dołu obnażoną i skrzepowaną niewiastę i szczerlnie po szyję ziemią utkali. Że to się działo w nocy i w miejscu odosobnionem, przeto krzyki nieszczęśliwej nie doszły uszu rozumniejszych sąsiadów; aż dopiero nad ranem czeladź plebańska usłyszawszy jęk ludzki z daleka, doszła za tym głosem do miejsca, gdzie pod płotem wyglądała z ziemi głowa z siniałą twarzą. Proboszcz miejscowy dopiero wyratował tę ofiarę przesądu, a gdy ją wydobyto z ziemi, zmęczona, schorzała i zlekniiona uciszyła się nieco, co obecni wieśniacy przypisywali wpływowi ziemi i twierdzili, że gdyby jęj zawczasie nie wydobyto, byłaby w zupełności odzyskała zmysły. W parę dni później obłąkanie wzmogło się jeszcze i musiano nieszczęśliwą odwieść do zakładu obłąkanych. Nasuwa się tu spostrzeżenie, które zasługuje na pilniejsze zbadanie, że w wielu miejscach panuje u ludu mniemanie, jakoby ziemia wyciągała choroby z ciała ludzkiego.

Cz.

— Dzienniki królewskie i gdańskie donoszą o licznych pożarach lasów w okolicach Królewca i Tylży. Dnia 12. z. m. powstał pożar w lesie Jura o 7 mil od Tylży i szerzył się z taką gwałtownością, że już po południu chmury dymu widziane były z Tylży i przstraszyły mieszkańców. Zgorzało przeszło 100 morgów lasu. Gdy pożar ten był przy granicy rosyjskiej, najwięcej przyczyniali się do jego zgazienia leśnicy rosyjscy i gajowi, którzy przybyli na miejsce z znaczną liczbą włościan; i tym właśnie udało się 13. z. m. przeszkodzić dalszemu szerzeniu się pożaru przez przecięcie całego pasu w lesie. Inny pożar wybuchł w borach około Stabłak blisko huty szklanej, i zniszczył tam 800 morgów lasu. Nadto korespondent z Królewca do gaz. gdańskiej donosi, że palą się lasy Druskie i Astrawskie około Insterburga, oraz bory pod Wehlau.

— W Rochester, w państwie Nowy-York, żyje pewien J. O'Brien i liczy 106 lat; za osobliwość to o nim głoszą, że w potomstwie liczy wszystkie prawie rasy. Sam urodzony w Bostonie w 1753 r., pochodzi z Irlandczyka i Indyjanki szczepu Oneida. W młodości bawił we Francji, uczył się medycyny, a powrotem przebył kampanię rewolucyjną w charakterze lekarza. Po wojnie zwiedzał Marokko, ożenił się tam z majątną damą z haremu cesarza, i z nią miał czworo dzieci. Po jęj śmierci ożenił się J. O'Brien w Stanach Zjednoczonych z Niemką, która mu pozostawiła dwoje dzieci. Trzeci raz ożenił się z Murzynką, a ta także dała mu czworo dzieci. Dzieci jego pochodzą zatem z celtyckiej, teutońskiej, północno-amerykańskiej i murzyńskiej rasy.

Środek przeciwko zarazie płucnej u bydła. — W czasopiśmie rólncznym wirttembergkiem, ogłasza p. Ramm zarządca dóbr, następującą receptę jako środek przeciwko zarazie płucnej bydła, którą od prostego pastucha skorzystał, a za pomocą której po kilkakroć szczęśliwie swe bydło wyleczył. Do składu jęj należy: 1 funt utłuczonej kory dębowej (garbniku), 1 funt mączki z jagód jałowcowych, 1 funt ziela goryczki (Enzian), ½ funta siarkanu żelaza (Eisenvitriol), 3½ funtów soli kuchennej. To wszystko zmiesza się dobrze, i daje bydłciu wielkiemu dziennie 2 razy po jednej łyżce z wodą ciepłą, na co zadaje się zimnej wody. Małemu bydłciu daje się mniej. To tak długo

się czyni, dopóki niebezpieczeństwo nie przemienie. — Tenże pastuch radzi też wlać bydłciu do nozdrzy dziennie po 12 kropli oleju jałowcowego w wodzie, dla zapobiegnięcia zarazieniu, które się głównie oddychaniem staje.

— Książę pochodzą nazwisko szwabów, robactwa po kuchniach się wylegającego? — Margrabia minijski i landgraf turyngijski Fryderyk z przeciętym policzkiem, wyruszył z bratem swoim Dycmanem naprzeciw Szwabom dowodzonym przez hr. Filipa, i zbit ich pod Luką. Wielu z uciekających schroniło się do pieca i do komina w domu piekarza. Gdy z niego nazajutrz wyleźli poczernieni doskonale, powstała pieśń żartobliwa następującej treści: »Wyszli czarni jak murzyńcy ze swego ukrycia.« I od tego czasu nazwano też szwabami robactwo czarne w piecach piekarskich wylegające się.

— Książę arcybiskup ołomuński czyni przygotowania do świętego obchodu 1000letniej rocznicy nawrócenia Morawy na wiarę chrześcijańską, która się w r. 1864 ma odprawiać. Za jego staraniem papież nakazał poszukiwać w bazylice św. Klemensa w Rzymie, kości apostołów słowiańskich Kiryla i Metoda, chcąc takowe ofiarować do Olomuńca.

— Towarzystwa żeglugi parowej na jeziorze genewskim doprowadzają niechęć wzajemną do tego stopnia, że nawet życie podróźnych obojętną jest dla nich rzeczą kiedy idzie o prześcignienie statków. Parowiec »Aigle« i »Helvetie« płynęły równocześnie, lecz przybijając do Nyon »Aigle« wyprzedził współzawodnika swego, i właśnie przyjmował podróźnych przybywających z łądu na łodziach, kiedy »Helvetie« niezważając na to, przesunęła się obok niego i zatopiła łódź, na której 35 do 40 osób się znajdowało. O ile wiadomo, 15 tylko osób wydobyto żywcem z wody, lecz i z tych kilka było ciężko poranionych i w parę dni umarło. Kapitan Helvetie ani się zatrzymał, by nieść pomoc tonącym. Został on aresztowanym i pod sąd oddanym.

Wiadomości literackie.

Czas we feletonie swym z d. 18. Sierpnia zawiera wzmiankę o dziele Łukaszewicza najnowszem, którą tu dosłownie powtarzamy: Pierwszy tom opisu historycznego »Kościołów wielkopolskich« Józefa Łukaszewicza wyszedł z druku nakładem Żupańskiego. Nim przyjdzie obszerniej zastanowić się nad tą ważną pracą uczonego pisarza wspomnieć winienem, iż w jednym z przypisków spotkałem zbiecie domysłu mego z korespondencyi z miesiąca Lutego o grobie Halszki Ostrogskiej. Przepominając sobie może, że zwiędając kościół w Obiezierzu znalazłem tam kamień z napisem: *hic jacet Ellena*, a przy nim herb Kościeleckich Ogończyk, herb matki Halszki. Nie jako twierdzenie, lecz jako przypuszczenie wyraziłem, i Władysław Syrokomla w liście swoim do Gazety Codziennój, temu samemu domysłowi dał się uwieść, że ten kamień pokrywa grób, może córki księcia Ilii Ostrogskiego Halszki zaślubionej przymusem królewskim Górce wojewódzie poznańskiem. Uczony autor zbija to domniemanie tym przekonywującym dowodem, że Halszka jest zdrobniałą nazwą nie z imienia Heleny, lecz Elżbiety utworzoną, i w tem błąd mój wyznając zupełną słuszność, poprawiającemu mnie pisarzowi przyznaje. Powaga bowiem słownika Lindego popiera twierdzenie jego. W tej jednak pomyłce współnikiem się tylko stałem Niesieckiego, który księżniczkę Ostrogską raz Heleną drugi raz Elżbietą nazywa, kiedy Paprocki nie wiem dla czego zowie ją Katarzyną. Nie przeczę więc, że przed tym dowodem p. Łukaszewicza upada moje przypuszczenie, na inne przytoczone znalazłbym odparcie w tej mojej lutowej korespondencyi. Równie dobrze bowiem jest mi wiadomem, że Ogończyk nie jest herbem Ostrogskich, jak krytykowi mojemu, że jest herbem Kościeleckich, i że matka Halszki Beata była Kościelecka z domu. Dowód więc krytyka na niewłaściwość herbu oparty nie zlaże mi się przekonywującym. Wyraziłem tam także dla czego moznaby mniemać że Halszka w Obiezierzu, a nie w majątnościach Górki chciała być pochowaną. Twierdzenia zaś swego, że umarła na Rusi u krewnych swoich nie popiera uczony pisarz żadnym dowodem. Czyje więc zwłoki okrywa kamień obiezierski z imieniem Elleny? jaki był keniec? i gdzie? księżniczki Halszki, gdzie jest jęj grób? pozostaje jeszcze do wyjaśnienia, kiedy tyle umiejętny badacz rzeczy objętych autor opisu kościołów wielkopolskich nauczyć nas i przekonać zaniedbał.

O dziele nowo wyszłem to jedno dziś tylko słowo dodam, że przedmowa jego już za niem uprzęda. Pięknie w niej bowiem wykazane są powody, które skłoniły autora do podjęcia tej pracy, pięknie przedstawione znaczenie i zasługi kościołów katolickich na ziemi naszej.

Stowarzyszenie kupieckie w Poznaniu.

Zgromadzenie dnia 27. Sierpnia 1858.

Zyto (wępel po 25 szefli) przy ożywionym handlu lepiej płaci; na Sierpień 42½ pien., na Wrzesień Październik 41¼—½—43 pl., na Październik Listopad 43¼—¾—44—¼ pl., na Listopad Grudzień 44½—¾—45 pl.

Okowita (beczka po 9600 0 Trallesa) dobrze się trzyma; na miejscu (bez beczki) 15½—16½ (z beczką) na Sierpień 16 pien., na Wrzesień 15½—16 pl., na Październik 16½—¾—¾ pl., na Październik Listopad 16½—½ pl., na Listopad 16½ pl., na Październik Listopad Grudzień 16½ pl.

Wiadomości handlowe.

Berlin, 26. Sierpnia.

Zyto 46—46½ tal., na Sierpień i Sierpień Wrzesień 46¼—½—45½—¾ tal., na Wrzesień Październik 46¾—46—½ tal., na Październik Listopad 47—¾ do 47—47¼ tal., na Listopad Grudzień 47¼—48½—48 tal., na Kwiecień Maj 50½—49—49¾ tal.

Olej rzepiowy 15½ tal., na Sierpień i Sierpień Wrzesień 15½ tal., na Wrzesień Październik 15¾—¼ tal., na Październik Listopad 15½ tal., na Listopad Grudzień 15½ tal., na Kwiecień Maj 15½ tal.

Okowita bez beczki 19¾ tal., na Sierpień i Sierpień Wrzesień 19¼—19 tal., na Wrzesień Październik 19¾—¼ tal., na Październik Listopad 19½—¼ tal., na Listopad Grudzień 19½—¼ tal., na Kwiecień Maj 20¾—½ tal.

Szczecin, 26. Sierpnia.

Pszonica 65—75 tal., na Wrzesień Październik 71½ tal., na Październik Listopad 72½ tal., na wiosnę 75½ tal.

Zyto 44½—44 tal., na Sierpień 44 tal., na Wrzesień Październik 44½—½ tal., na Październik Listopad 44½ tal., na wiosnę 48½ tal.
Olej rzepiowy 15 tal., na Wrzesień Październik 15 tal.
Okowita 18½ proc., na Sierpień i Wrzesień Październik 18½ proc., na wiosnę 18 proc.

Przybyli do Poznania 27. Sierpnia.

BAZAR: Przyłuski z Łagiewnik, Kierski z Podstolic, Jaraczewski z Lipna, Skarzyński z Sławia.
HOTEL RZYMSKI BUSCHA: Witt z Bogdanowa, Aust z Dobrzycey, Bristlein i Franke z Berlina.
HOTEL DREZDEŃSKI MYLIUSA: Guichard z Gulczewa, Treppmacher z Wólki, v. Hagen z Berlina, Amerlan z Schwedt, Müller z Wielichowa, Morehel z Hamburga, Oest z Wagen, Reinhardt z Szczecina.

Księgarnia N. Kamińskiego i Spółki w Poznaniu otrzymała i poleca:
Pamiętniki Kajetana Koźmiana obejmujące wspomnienia od roku 1780 do roku 1815. 2 Tal. Sgr. tomy. Cena 6 —
Józefa Łukaszewicza, Krótki opis historyczny kościołów parochialnych w dawniej diecezji Poznańskiej. 3 tomy. Cena 7 15
Ewangelie na wszystkie niedziele w roku ze stosownymi do nich naukami, oraz czytania i przemówienia przygodne do parafian. Zebrane z dzieł ks. Woronicza, Skargi i Antoniewicza i wielu innych. 2 tomy. Cena 4 7½

OTWORZENIE KONKURSU.

Królewski Sąd powiatowy w Poznaniu, wydział pierwszy.
Poznań, dnia 20. Sierpnia 1858. przed południem o godzinie 11tej.

Nad majątkiem niezamężnej Rozalii Waldstein kupcowej strojów w Poznaniu, utworzony został konkurs kupiecki i dzień wstrzymania zapłaty ustanowiono na dzień 19. Sierpnia r. b.

Tymczasowym administratorem masy ustanowiony został komissarz aukcyjny Lipschitz w Poznaniu.

Wierzyciele dłużniczeki wspólnej wzywają się, aby w terminie na dzień 4. Września r. b. przed południem o godzinie 11tej przed komissarzem Ur. Mützell, Sędzią powiatowym w izbie naszej instrukcyjnej wyznaczonym, swe oświadczenia i propozycje względem zatrzymania tegoż administratora, lub ustanowienia innego tymczasowego administratora oddali.

Wszystkim, którzy od dłużycielki wspólnej cokolwiek w pieniądzech, papierach lub innych rzeczach w posiadaniu lub schowaniu mają, lub którzy jej cokolwiek są dłużni, rozkazujemy, aby nie jej nie wydali lub zaplacili, owszem o posiadaniu przedmiotów do dnia 13. Września r. b. łącznie sądowni albo administratorowi masy doniesienie uczynili i wszystko z zastrzeżeniem swoich jakowych praw, tamdotąd do masy konkursowej oddali. Dzierżyciele i inni z nimi równo uprawnieni wierzyciele dłużycielki wspólnej o rzeczach zastawionych w ich posiadaniu się znajdujących, tylko doniesienie uczynić są obowiązani.

Zarazem wzywamy wszystkich tych, którzy do masy pretensje jako wierzyciele konkursowi rościć chcą, aby swoje pretensje, bądź, czy takowe już są wyskarzone lub nie, z prawem pierwszeństwa, którego się domagają, aż do dnia 27. Września r. b. łącznie u nas piśmiennie lub do protokołu zameldowali i następnie do dochodzenia wszystkich, również podług okoliczności celem ustanowienia definitywnych osób zarządowych w terminie na dzień 18. Października r. b. przed komissarzem Ur. Mützell Sędzią powiatowym w izbie instrukcyjnej wyznaczonym, stanęli.

Kto swoje zameldowanie na piśmie złoży, powinien kopia onegoż i jego aneksów dołączyć.

Każdy wierzyciel, który nie w naszym obwodzie urzędowym ma swoje pomieszkanie. winien przy zameldowaniu swęj należytości pełnomocnika tu zamieszkałego, lub do praktyki u nas upoważnionego obcego ustanowić i do akt donieść. Tym, którzy znajomości tu nie mają, proponujemy jako rzeczników obrońcę prawa Engelhardt i radzcy sprawiedliwości Doenniges, Guderiana i Tschuschke.

Poszukuje się spiesnie 800 Tal. na pierwsze miejsce na posiadłość w Poznaniu położoną, na lat 4, pod korzystnymi warunkami dla wypożyczającego. W ekspedycyi tej gazety dowiedzieć się można bliższych szczegółów pod cyfrą M. N.

HOTEL DU NORD: Grabowska z Koninka, Oppler z Helenenrub, Oppler z Canth, Wartenberg z Wrocławia.
OEHMIGA HOTEL FRANCUSKI: Pluczyński i Banaszkiwicz z Ulejna, v. Karwat z Wichuleca, prob. Banachowicz z Smoczyna, Burghardt z Węglewa, Gehrmann z Elbląga, Hirschberg z Piły, Pöster z Szczecina, Heiningen z Wrocławia.
POD CZARNYM ORŁEM: Spiro i Gerstmann z Ostrowa, Gerstman z Petersburga.
HOTEL PARYZKI: Tschuschke z Sierakowa.
POD KORONĄ: Walter z Kargowa, Mehr z Wolsztyna, Koblinski z Wrocławia, Salomoński z Wrocławia, Wollenberg z Gniezna, Krain z Pobiedzisk.
HOTEL EICHBORNA: Fleischmann z Fürth, Glass z Kosiężana, Meyer z Prenzlau, Schlesinger z Bydgoszczy, Heilfronn z Witkowa.
HOTEL BUDWIGA: Neftel z Wrocławia, Jarecki z Pogorzelic, Haase z Nowego miasta, Niklass z Bielow, Levy z Londynu, Löwenthal z Żerkowa.
HOTEL WROCŁAWSKI: Echtermeyer z Wrocławia.
W MIESZKANIU PRYWATNEM: Nahenmacher z Neubrandenburg, ul. Berlińska 29; Stössel z Kösslinu, ul. Wysoka 4.

Fabryka fortepianów JULIUSZA MAGER

w Wrocławiu, przy Rynku Nr. 13., naprzeciw głównego odwachu, poleca fortepiany, angielskie i niemieckie, jako też pianina (pianos droits) podług najnowszej paryskiej konstrukcyi

z zaręczeniem na lat trzy.

Ku lepszej wygodzie urządziłem w Poznaniu przy Wilhelmskiej ulicy 13. u Pana C. G. Felscha, skład moich instrumentów i proszę, takowe łaskawie u niego zechcieć obejrzeć.

Juliusz Mager.

5000 Tal.

sprzedaż hipoteki.

Na posiadłości położonej w ożywionej części Poznania, jest hipoteka na pierwszym miejscu lokowana, z trzykrotnym bezpieczeństwem i regularną opłatą prowizyi, w ilości 5000 Tal., które w ciągu lat 3 spłacone być muszą, tanio do sprzedania. Bliższa wiadomość w ekspedycyi tej gazety pod cyfrą B. L. Nr. 8.

Pracownia moja fotograficzna przy placu Wilhelmskim Nr. 6. dziennie od 9—10. i od 3—6 jest otwarta.

E. Trampezyński.

Extrakt na porost brody

za puszkę 1 Tal.

Środek ten wciera się codziennie w brodę w ilości dwóch ziarn grochu, a w 6 miesięcy wyrasta pełna i mocna broda, za co fabryka ręczy, w razie przeciwnym zwraca pieniądze.

Sprzedaj na Poznań i okolice w handlu papieru, materyałów piśmiennych i rysunkowych **A. Löwenthal i Syn** w Rynku pod Ratuszem Nr. 5. Wynalazcy Rothe i Spółka w Berlinie.

Kuracya winogronami.

Z dniem 15. Września r. b. rozpoczyna się u nas czas kuracyi winogronami. Podpisany komitet donosząc o tém, zaprasza uprzejmie do licznego odwiedzenia tutejszego miasta i jego romantycznych okolic, i oświadcza, iż tegoroczne grona będą bardzo doskonale, ofiarując się zarazem do postarania się o odpowiednie pomieszkania osobom na kurację zjechać mającym, jeżeli sobie tego w listach frankowanych życzyć będą.

Zielonogóra w Szląsku, dnia 22. Sierpnia 1858.

Komitet do kuracyi winogronami.

Doniesienie agronomiczne.

Nasze prawdziwe proboszczowskie żyto w zaplombowanych oryg. miechach odebraliśmy, i polecamy takowe na sprzedaż.

Odebrana próba tegorocznej proboszczowskiej pszenicy, przedstawia piękne, ciężkie i czyste ziarno, i cena stosunkowo do niewielkiej potrzeby na wysiew, jest bardzo tania. Pszenica przybędzie w ciągu miesiąca b. do Szczecina. Panowie, którzy takową zamówili, i których dobra nie daleko kolei żelaznej są położone, mogą oneż za naszą assygnacyą przez kantor Panów braci Schickler w Szczecinie wprost odebrać. Z nasion czerwonej i białej konieczyny, brzanki i najużywalniejszych nasion ekonomicznych i traw, mamy obecnie znaczny zapas i polecamy takowy do łaskawego uwzględnienia.

Poznań, Sierpień 1858.

Bracia Auerbach.



Dominium Lubin pod Krzywiniem ma jeszcze na sprzedaż około 80 do chowu zdalnych i zupełnie zdrowych owiec z nader cienką wełną i 50 skopów.



Dominium **Dębicz** pod Środą ma barany zdrowe z średniocienką wełną do przedania.



Dom. **Karczewo** w powiecie Kościańskim ma 2 i 3 letnie stadniki rasy szwajcarskiej na sprzedaż.



Kucharz w **Dębiczu** pod Środą ma dwa młode charty w pierwszym polu z dobrego pomiotu za bardzo mierną cenę na sprzedaż.

W nocy z dnia 23. na 24. m. b. ukradziono mi konia fornalskiego, walacha kasztanowatego, ośmioletniego, średniej wielkości, wartującego około 70 Tal. Kto mi pomoże do wysledzenia i odebrania konia tego, odbierze odemnie, na żądanie, Tal. 5 nagrody.

Sokolniki małe pod Szamotułami dnia 24. Sierpnia 1858.

Jarochoński.

Kurs giełdy berlińskiej.

Dnia 26. Sierpnia 1858	Sto-pa pCt.	Na pr. kurant	
		papie-rami.	gotowi-żna.
Pożyczka rządowa dobrowolna	4½	—	101
dito	4½	—	101½
dito z roku 1856	4½	—	101½
dito z roku 1853	4	—	95½
Obligii długu skarbowego	3½	—	85½
dito Marchii Elektoralnej i Nowej	3½	—	84
dito miasta Berlina	4½	—	101½
dito dito	3½	83½	—
Listy zastawne Marchii Elekt. i Nowej	3½	—	85½
dito Prus Wschodnich	3½	—	83
dito Pomorskie	3½	—	85½
dito dito	4½	—	—
dito W. X. Poznańskiego	4	—	99½
dito W. X. Pozn. (nowe)	3½	—	88
dito Szląskie	3½	—	86½
dito Prus Zachodnich	3½	—	82½
Bilety rentowe Poznańskie	4	—	93
Louisdory	—	109½	—
Akeye kolei żelazn. Starogr. Poznańsk.	3½	—	90½

CENY TARGOWE

w mieście Poznaniu.

	dnia 27. Sierpnia 1858 r.					
	od		do			
	tal.	sgr.	fn.	tal.	sgr.	fn.
Pszenczy pięknej, szefel po 16 garn.	3	5	—	3	10	—
Pszenczy średniej	2	15	—	2	25	—
Pszenczy ordynaryjnej	1	25	—	2	—	—
Żyta przedniego, szefel	1	22	6	1	27	—
Żyta lżejszego	1	20	—	1	21	3
Jęczmienia dużego, szefel	—	—	—	—	—	—
Jęczmienia małego	1	15	—	1	25	—
Owsa, szefel	—	28	—	1	2	—
Grochu do gotowania, szefel	2	15	—	2	20	—
Grochu na pastwę	2	—	—	2	7	6
Tatarki, szefel	1	22	6	2	—	—
Rzep latowy	—	—	—	—	—	—
Rzep zimowy	—	—	—	—	—	—
Rzepik zimowy	—	—	—	—	—	—
Konieczyna czerwona	—	—	—	—	—	—
Konieczyna biała	—	—	—	—	—	—
Ziemniaków, szefel	—	17	6	—	20	—
Masła, garnie	—	—	—	—	—	—
Siana, centnar	1	—	—	—	—	—
Słomy, kopa po 100 funt. w. Z. c.	—	20	—	—	—	—
Spirytusu (beczkk120 kw.) 80% Tral.	15	22	6	16	7	6
dnia 26. Sierpnia	15	22	6	16	7	6
dnia 27.	15	22	6	16	7	6